

FILA BRASILEIRO

Wersja polska lipiec 2010.

POCHODZENIE: Brazylia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 10.03.2004.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies stróżujący.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery
molosy i szwajcarskie
psy do bydła.
Sekcja 2.1 Molosy typu mastyfa.
Bez prób pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE : Typowy molos, o mocnym kośćcu, prostokątnej, zwartej sylwetce, proporcjonalny i harmonijnie zbudowany. Prócz masywności, wywołuje łatwo widoczne wrażenie skoncentrowanej sprawności. Suki muszą odróżniać się widocznie od samców.

WAŻNE PROPORCJE :

- Kufa nieco krótsza od mózgowcaszki.
- Długość tułowia, mierzona od trzonu mostka do guza siedzeniowego, jest o 10% większa od wysokości w kłębie.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT : Wyjątkowa odwaga i zaciętość to typowe cechy rasy. Wobec właściciela i jego rodziny fila jest łagodny i posłuszny, i bezgranicznie cierpliwy wobec dzieci. Lojalność tego psa jest przysłowiowa. Instynktownie szuka towarzystwa właściciela. Charakterystyczna jest dla niego nieufność wobec obcych, połączona ze spokojnym zachowaniem, wielką pewnością siebie, także w niecodziennych sytuacjach i przy nieznanym dźwiękach. Fila jest niezawodnym stróżem posiadłości, ale i psem do polowania na grubą zwierzynę i pasienia bydła.

WYRAZ : W spoczynku łagodny, pełen godności i pewności siebie, ale nigdy znudzony czy nieobecny. Przy pobudzeniu wzrok stanowczy, przeszywający, wyrażający zdecydowanie.

GŁOWA : Duża, ciężka, masywna i proporcjonalna do tułowia. Oglądana z góry ma kształt gruszkowaty, wpisany w trapez.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Z profilu lekko zaokrąglona od stopu do guza potylicznego, który jest wyraźny i wystający, zwłaszcza u szczeniąt. Oglądana z przodu szeroka, pojemna i także trochę zaokrąglona. Boki głowy niemal płaskie; głowa zwęża się lekko w kierunku kufy.

Stop : Oglądany z przodu właściwie niezauważalny. Bruzda czołowa niewielka, płynnie przebiega do połowy długości czaszki. Oglądany z boku jest tylko lekko zaznaczony, praktycznie tworzą go tylko wyraźnie zaznaczone łuki brwiowe.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos : Nozdrza szerokie, dobrze rozwinięte, ale nie zajmują całej szerokości szczęki górnej. Barwy czarnej.

Kufa : Mocna, szeroka i głęboka, zawsze proporcjonalna do mózgowcaszki. U nasady głęboka, ale głębokość nie przekracza długości. Oglądana z góry dobrze wypełniona pod oczami, lekko zwęża się ku środkowi długości, a potem znów trochę rozszerza ku nosowi. Przy oglądaniu z boku profil prosty lub lekko wygarbiony, ale nigdy nie zadarty. Przednia krawędź kufy równa z nosem, tylko tuż pod nim znajduje się niewielkie zagłębienie.

Wargi : Warga górna gruba i obwisła, zakrywa dolną i kończy się łukowato, tak, że profil i linia dolna kufy są niemal równoległe. Warga dolna przylegająca do żuchwy na odcinku pomiędzy kłami, dalej obwisła i postrzępiona, luźna w kącikach. Dolne krawędzie warg tworzą głębokie, odwrócone U.

Uzębienie : Zęby wyraźnie szersze, niż długie, mocne i białe. Górne siekacze szerokie u podstawy,

zwężające się ku górnej krawędzi. Kły mocne, szeroko i mocno osadzone. Idealnym zgryzem jest zgryz nożycowy, ale zgryz cęgowy jest dopuszczalny.

Oczy : Średnie do dużych, kształtu migdała, szeroko rozstawione, osadzone dość głęboko lub głęboko. Dopuszczalna barwa od ciemno brązowej do żółtej, zawsze stonowanej z maścią. Ze względu na luźną skórę na głowie u wielu psów dolne powieki są obwisłe, co nie jest wadą, gdyż podkreśla melancholijny wyraz, typowy dla tej rasy.

Uszy : Wiszące, duże, grube, kształtu litery V, szerokie u nasady, zwężające się ku końcom, które są zaokrąglone. Osadzone z tyłu głowy, na wysokości oczu, gdy pies nie jest pobudzony, przy pobudzeniu podniesione trochę wyżej, przednia krawędź wyżej niż tylna. Przylegają do policzków lub ukazują wnętrze małżowiny (ucho w kształcie płatka róży).

SZYJA : Nadzwyczaj mocna i umięśniona, wydaje się krótka, z podgardłem. Górą łukowato wysklepiona, mocno połączona z głową.

TUŁÓW : Mocny, szeroki i głęboki, skóra gruba i luźna. Klatka piersiowa dłuższa od brzucha.

Linia górna : Kłęb opadający i wyraźnie rozdzielony znacznym odstępem pomiędzy łopatkami, niższy od zadu. Linia górna za kłębem wznosi się łagodnie w kierunku zadu, nie jest ani zapadnięta, ani wygarbiona.

Łędźwie/Słabizna: Partia łędźwiowa krótsza i nie tak głęboka, jak piersiowa; obie partie wyraźnie się odróżniają. U suk słabizna głębsza, niż u psów. Partia łędźwiowa, oglądana z góry, węższa od klatki piersiowej i od zadu, ale nie aż tak, aby powstała talia.

Zad : Szeroki, długi, opadający pod kątem około 30° do poziomu, ładnie zaokrąglony, nieco wyższy od kłębu. Oglądany z tyłu zad jest rozbudowany, niemal tak szeroki, jak klatka piersiowa, a u suk nawet szerszy.

Klatka piersiowa : Żebra dobrze wysklepione, ale nie zmieniają ułożenia łopatki. Klatka szeroka i głęboka, sięga łokcia. Mostek wyraźny.

Linia dolna : Dół klatki piersiowej długi i równoległy do podłoża, brzuch trochę podciągnięty, ale nigdy charci.

OGON : Bardzo gruby u nasady, osadzony średnio wysoko, gwałtownie zwężający się ku końcowi, który sięga stawu skokowego. Gdy pies jest pobudzony, ogon wzniesiony jest wysoko i zakręcony na końcu. Nie powinien być zakręcony nad grzbietem ani go dotykać.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Ich długość od podłoża do łokcia powinna stanowić połowę wysokości w kłębie.

Łopátka : Staw barkowy tworzą dwie jednakowo długie kości: łopátka i kość ramienna. Łopátka ustawiona jest pod kątem 45° do linii poziomej, a kość ramienna tworzy z łopatką kąt 90° w stawie barkowym. Staw ten znajduje się na wysokości co koniec przedniej części mostka, trochę za nim. Najlepiej, aby staw barkowy znajdował się na połowie długości od łokcia do kłębu. Linia pionowa, przeprowadzona od kłębu do podłoża, powinna przechodzić przez łokieć do łapy.

Podramię: kończyny muszą być równoległe. Kości mocne i proste.

Nadgarstek : Widoczny i mocny.

Śródrećce : Krótkie, lekko nachylone.

Łapa : Palce mocne i dobrze wysklepione, ale niezbyt zwarte. Pies stoi pewnie na mocnych, długich palcach I opuszkach. W prawidłowej pozycji łapy skierowane są prosto do przodu. Pazury mocne, ciemne; białe dopuszczalne są przy białych znaczeniach na łapach.

KOŃCZYNY TYLNE : Kościec lżejszy, niż w przednich, ale tył nie może sprawiać wrażenia wątlęgo. Ustawione równoległe.

Udo : Szerokie, o mocnych, wypukłych mięśniach, przebiegających od guza biodrowego do kulszowego. Kość kulszowa ma być długa, aby udo było kształtne.

Staw skokowy : Mocny.

Śródstopie : Lekko nachylone, dłuższe od śródrećca.

Kątownie w stawie kolanowym i skokowym umiarkowane.

Łapa: Bardziej owalna od przedniej, poza tym identyczna. Wilcze pazury nie powinny być obecne.

CHODY : Krok długi, elastyczny, koci; charakterystyczny jest dla tej rasy inochód: krok dwutaktowy, w którym do przodu stawiane są obie kończyny lewe, a potem prawe („krok wielbłądzi”). W tym kroku klatka piersiowa i zad kołyszą się, co podkreślone jest jeszcze ruchem podniesionego ogona. W stępie pies niesie głowę poniżej linii grzbietu. Kłus swobodny, mocny, przestrzenny, niewysilony, o długim wyroku. Galop zdecydowany, zaskakująco szybki u psa tak dużego i ciężkiego. Kątownie kończyn, typowe dla molosów, wydaje się pozwalać, i rzeczywiście pozwala na nagłe zmiany kierunku.

SKÓRA : Jedna z najbardziej charakterystycznych cech rasy, gruba i luźna na całym ciele, a w szczególności na szyi, gdzie tworzy obfite podgardle, a często fałda skóry ciągnie się przez klatkę piersiową i

brzuch. U niektórych osobników pofałdowana jest skóra na bokach głowy, i na kłębie do łopatek. Gdy pies nie jest pobudzony, nie powinno być zmarszczek na głowie; niewielkie zmarszczki, przebiegające między poziomo między uszami, ujawniają się przy pobudzeniu, skutkiem podniesienia uszu.

SZATA

SIERŚĆ : Krótka, gładka, gęsta, przylegająca do ciała.

MAŚĆ : Każda maść jednolita, poza wymienionymi jako wady dyskwalifikujące. Pręgowana – na jednolitym tle ciemniejsze lub jaśniejsze pręgi.

Czarna maska może być obecna, ale nie jest wymagana. Białe znaczenia dopuszczalne na łapach, piersi i końcu ogona.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie :

Psy : od 65 cm do 75 cm .

Suki : od 60 cm do 70 cm.

Waga :

Psy : minimum 50 kg .

Suki : minimum 40 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

-

WADY DUŻE :

- Krótka kufa.
- Małe uszy.
- Uszy wysoko osadzone.
- Zbyt jasne oczy.
- Zmarszczki na głowie w spoczynku.
- Przodozgryz.
- Podwójny podbródek (fałdy skóry przed podgardlem)
- Łękowaty grzbiet.
- Bardzo wąski zad.
- Ogon zakręcony nad grzbietem .
- Klatka piersiowa nie dość głęboka.
- Wyraźne wady śródrezcza i śródstopia.
- Zbyt mocno kątowny tył (postawa szablasta) .
- Krótki krok (słaby wykrok) .

WADY BARDZO DUŻE :

- Apatia i lęklivość.
- Kwadratowa sylwetka.
- Mała głowa.
- Stop wyraźny przy patrzeniu z przodu.
- Krótka warga górna.
- Oczy okrągłe, wylupiaсте. Brak pigmentacji powiek.
- Brak 2 zębów (z wyjątkiem P1).
- Brak podgardla.
- Grzbiet garbaty lub prosty.
- Brzuch mocno podkasany.
- Lekki kościec. Brak masy.
- Iksowate kończyny tylne..
- Strome stawy skokowe.
- Białe znaczenia obejmujące ponad ¼ powierzchni ciała.
- Wysokość powyżej maksymalnej.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja i wyraźna lęklivość.

- Nos barwy mięsa.
- Tyłozgryz.
- Przodozgryz z siekaczami widocznymi przy zamkniętym pysku.
- Brak jednego kła lub jednego trzonowca (z wyjątkiem M3).
- Oko porcelanowe.
- Przycięte uszy lub ogon.
- Zad niższy od kłębu.
- Pies, który nie idzie inochodem.
- Skóra przylegająca.
- Maść biała, mysia, w różnym stopniu łaciata, czarna podpalana, błękitna.
- Wysokość poniżej minimalnej.
- Wnętrostwo jedno- lub obustronne, albinizm, brak typu, ślady zabiegów, zmieniających wygląd.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.